

தமிழ் மருத்துவப் பொழில்

(TAMIL SIDDHA MEDICAL MAGAZINE)

திங்களவெளியீடு.

மலர் 3

ஜூலை 1943

இதழ் 7.

ஆசிரியர் :

தமிழ்ப் பண்டிதரும், மருத்துவ பண்டிதருமான

மாங்காடு. வடிவேலு முதலியார்.

உரிமையாளர் :

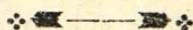
காரியக்கமிட்டியார் : சித்த மாணவர் கழகம்.

கவரன்மெண்ட் இத்திய மருத்துவ பாடசாலை

கீழ்ப்பாக்கம், மதராஸ்.

Printed by P. Govindaraja Pillay at the Rudisill Press,
No. 7, Nallanna Mudaly Street, Royapettah
and Published by C. M. Raja Jegatheesan,
at Govt. School of Indian Medicine, "Hyde Park"
Poonamallee High Road, Kilpauk, Madras.

JYOTHI MEDICINES.

Effective remedy for wasting diseases such as Diabetics, Tuberculosis, Asthma, Bronchitis and Venereal diseases.

Full details about the use of medicine, diet etc. will be supplied along with the medicines.

Try once and be satisfied.

Dr. M. V. Sivaraman, L.I.M.

RAJAN'S CLINIC.

"Arumuga Vilas"
43, Sawmi Pillai St.,
Vepery, Madras.

சந்தாதாரர்களுக்கு ஒர் அறிவிப்பு

ஐயா, நாளது திங்கள் வரையில் அநேக இடையூறுகட்க்கு இடையே நமது பொழிலை நடத்திச் சந்தாதாரர்களுக்கு அனுப்பி வந்தும் சந்தாத்தொகை சரியாக நமக்கு வந்து சேரவில்லை. ஆதலினால் அன்பர்கள் தயவு செய்து சேரவேண்டிய சந்தாத்தொகையை உடனே அனுப்பி வைக்குமாறு அதிக வணக்கத்துடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இங்ஙனம்

கோ. துரைராசன்,

தலைவர் தமிழ் மருத்துவப்பொழில் கமிட்டி,
கவான்மேண்டி இண்டியன் மெடிகல் ஸ்கூல்,
கீழ்ப்பாக்கம், சென்னை.

தமிழ் மருத்துவப் பொழில்

திங்கள் வெளியீடு

மலர் 3

ஜூலை 1943

இதழ் 7

வேறு தேரையர் நாடி

மாங்காடு-வடிவேலு முதலியார்.

உரிமை ஆசிரியர்க்கு உரியது

(48ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

“அங்கங் கறுக்குமிசை யானனமா மேனியுளை
அங்கங் கறுக்குமிசை யாதுணவாய்—அங்கம்
பரமாகப் பண்ணுமுடல் பாவகன நோய்ளி
பரமாகப் பண்ணுநிரு பன்.” என யமக வெண்பாவினும்,

தேரர் புகன்றுண்மையாலும்;

“எறியுநல் வா தம் எரிக்குங் குணங்கேளாய்
குறியெனக் கைகால் குடைந்து விலாச்சந்து
பறியென நொந்துடல் பச்சைப்புண் ணைக்குமே.

புண்ணாய் வலிக்கும் பொருமுங் குடலோடித்
தண்ணார் மலத்தைத் தம்பிக்கும் போக்காது
ஒண்ணை ஆசனம் உறவே சுருக்கிடும்
பண்ணார் அழற்சிதம் பகுந்திடும் வா தமே.”

எனத்திருமுலர் நாடியிலும் புகன்றுண்மையாலும் அறிக.

வாதராஜன் முன்னெழும்பி வரும்பித்த ராஜன்றண்ணை
மாதரைத் தொண்ணூற்று மந்திரி மார்களோடே
போதவே பிடித்தவீட்டைப் பொடிபட விடிக்கவென்று
நாதமு முழுங்கப் பித்த ராஜனை வளைத்துக் கொண்டான்.

(க-ரை) இச்செய்யுள் வாதராஜனின் போர்த்தொழில் வன்மையையும், பித்தராஜனை வாதராஜன் வளைத்துக் கொண்டதையுஞ் சொல்கின்றது.

(சொ-ரை) வாதராஜன் - வளிறொய் என்னும் அரசன், முன் எழும்பி-முன்னதாகக்கிளம்பி, வரும் பித்தராஜனை-போர்க்கோலங்கொண்டுவரும் பித்தம் என்னும் அழல் நோயான அரசனை, மாதரை-பெரிய இவ்வுடலாகிய உலகத்தில், தொண்ணூற்றாறு மந்திரி மார்க ளோடு-தொண்ணூற்றாறு தத்துவங்கள் என்னும் மந்திரிமார்களுடன், போத பிடித்த வீட்டை-பிடித்துக்கொண்ட வீட்டை, பொடிபட-துளாய் விடும்படி, இடிக்கவே என்று-இடித்துவிடவேண்டுமென்று, நாதமும் முழங்க-நாததத்துவம் ஒலிக்கும்படி, பித்தராஜனை-பித்தம் என்னும் அழல் நோயாகிய அரசனை, வளைத்துக்கொண்டான்-முற்று கை போட்டுக்கொண்டான்.

(பொ-ரை) வளியரசன் எழும்பி அழல் அரசனைத் தொண்ணூற் றாறு தத்துவங்கள் என்னும் மந்திரிமார்களுடன் பிடித்த வீட்டைப் பொடிபட இடித்து விடவேண்டுமென்று நாத ஒலி செய்யப் பித்தம் என்னும் அழலரசனை முற்றுகை யிட்டுக்கொண்டான்.

ஈண்டுத் தொண்ணூற்றாறு மந்திரிமார்கள் என்றது தொண் ணூற்றாறு தத்துவங்களை.

ஏணிகள் வைத்துப்பின்னும் ஏறிமேற் சென்றெழுந்தே ஆனையும் படையும்வீர ரவரையும் வெட்டிக்குத்தச் சேனைகள் மருண்டபோது செயமதாய் வாதராஜன் தானையும் பித்தராஜன் தன்னையும் கட்டினான்.

(க-ரை) இச் செய்யுள் வாதராஜனுடைய வெற்றியைக் கூறு கின்றது.

(சொ-ரை) ஏணிகள் வைத்து-ஏணிகள் பலபோட்டு, பின்னும்- முன்னும் பின்னுமாக, ஏறி - ஏறி, மேல் சென்று - மேலேபோய், எழுந்து-ஒளிப்பில்லாமல் கிளம்பி, ஆனையும்-யானைச்சேனையும், படையும்-காலாட் படையையும், வீரர் அவரையும்-மற்றப்படைகளுக் குத் தலைவர்களையும், வெட்டிக்குத்தி-கத்திகளால் வெட்டியும் குத்தும் க்ருவிகளால் குத்தியும் செல்ல, சேனைகள்-பித்தராஜனுடைய குறி குணங்களாகிய சேனைகள், மருண்டபோது-திக்கிரமைகொண்டு ஒடுங் கின காலத்தில், செயமதாய்-வெற்றியடைந்து, வாதராஜன்-வளி அரச னானவன், தானையும்-பித்தராஜனுடைய சேனைகளையும், பித்தராஜன் தன்னையும்-பித்தம் என்னும் அரசனையும், சட்டினான்-தான் கொண்டு வந்த கயிற்றால் கட்டினான்.

(பொ-ரை) ஏணிகளை முன்னும் பின்னுமாகப்போட்டு மேலே றிப் பின்னர் தன் வடிவத்தைக்காட்டி, யானைச்சேனை, காலாட்படை, சேனைத்தலைவர்கள் ஆகிய இவர்களை வெட்டித்தள்ளியும், குத்தித் தள்ளியும் வெற்றிக்கொடியுடன் பித்தராஜனுடைய இருப்பிடம்

போகும்போது அப்பித்தராஜனுடைய உடற்காப்பாளர் மருண்ட போது அவர்களையும் அவ்விடத்திருந்த பித்தராஜனையும் கட்டி விட்டான்.

மேல் ஏறுதல் பித்தத்தின் இடமாகிய நாபிக்கு மேலிருந்து கண்டம் வரைக்கும் தன் தொழிலைக்காட்டல். இதனை,

“பேமென்ற பித்தத்திற் கிருப்பிடமே கேளாய்
பேரான கண்டத்தின் கீழ்தாமே”

என்றதால் அறிதல் வேண்டும்.

குத்தியே சேனையெல்லாம் கோட்டையை யிடித்தபின்பு
மற்றுமே வாதராஜன் மகிழ்ச்சியோ டிருக்கும்போது
பற்றியே சேத்மராஜன் படையெடுத்த தெழும்பிவந்து
உற்றிடும் வாதராஜன் றன்னையும் வளைத்துக்கொண்டான்.

(க-ரை) இச்செய்யுள் மேற்படி வாதராஜனைச் சேத்மராஜன் முற்றுகையிட்டதைக் கூறுகின்றது.

(சொ-ரை) சேனை எல்லாம் - (பித்தராஜனுடைய) சேனைகளை எல்லாம், குத்தி-குத்தி ஒழித்து, கோட்டையை இடித்த பின்பு-கோட்டையை இடித்த பின்னர், (வேறொரு போருமில்லாமல்) வாதராஜன்-வளி அரசன், மகிழ்ச்சியோ டிருக்கும்போது-மகிழ்ச்சியோ டிருக்குங்காலத்தில், சேத்மராஜன்-ஐயமென்னும் அரசன், பற்றி-வளி என்னும் அரசனைப்பற்றி யோசித்து, படை எடுத்து-சேனைகளைக் கூட்டி, எழும்பிவந்து - புறப்பட்டுவந்து, உற்றிடும் - (களிப்புடன்) இருக்கின்ற, வாதராஜனையும் வளைத்துக்கொண்டான்-வளி அரசனையும் சூழ்ந்துகொண்டான்.

(பொ-ரை) இவ்வாறு வாதராஜன் பித்தராஜனுடையசேனைகளையும் கோட்டையையும் இடித்துத் தன்னாட்சியில் வைத்துக் களிப்போ டிருப்பதை உணர்ந்த ஐயராஜன் வளியரசனுடைய வன்மையையும் மகிழ்ச்சியையும் நன்றாய் ஆலோசித்துப் படையெடுத்துவந்து அவ் வரசனைச் சண்டையிட வளைத்துக்கொண்டான்.

வாதராஜனை வளைத்தல் என்பது அவனுடைய இடத்தைப் பற்றிதலுடன் அதனுடைய செயல்களையும் அழித்தல் என்று உணர வேண்டும்.

வாதராஜன் சேனையான மந்திரி மாரையெல்லாம்
கோதற வெட்டிப்பின்பு கோட்டையைப் பிடித்திடித்துங்
கேதமில் சேத்மராஜ னெதிர் த்திடும். வாதந்நன்னைப்
போதவே வெட்டிப்போட்டுப் புகழ்ச்சியோ டிருக்குங்காலை.

(க-ரை) இச்செய்யுள் வாதராஜனுடைய தோல்வியையும் ஐய ராஜனுடைய வெற்றியையும் கூறுகின்றது.

(சொ-ரை) வாதராஜன் சேனை-வளியரசனுடைய சேனைகளையும், ஆன-அச்சேனைகளை ஒழுங்காக நடத்தவல்லமை யுள்ளவர்களான, மந்திரிமாறை யெல்லாம்-மந்திரிபோன்ற செயல்களையும், கோது அற வெட்டி-யாதொரு குற்றமூயில்லாமல் வெட்டி, பின்பு-பிறகு, கோட்டையைப் பிடித்து-அவ்வாதராஜனுடைய அரசாளுமிடமாகிய உடம்பைப் பிடித்து, இடித்து-வாதராஜனுடைய தொழில் நடவாதபடி அழித்து, கேகம் இல்-இதுகாறும் யாதொரு கெடுதியையும் அடைந்திராத, சேத்மராஜன்-ஐய அரசன், எதிர்த்திடும் வாதந்நன்னை-எதிர்த்துப் போரிட்ட வளியரசனை, போத-எச்சமில்லாமல், வெட்டிப் போட்டு-கெடுத்து, புகழ்ச்சியோடு-மிக்க கீர்த்தியுடன், இருக்குங்காலை-இருக்குங்காலத்தில்.

(பொ-ரை) சேத்மராஜனானவன் வாதராஜன் அரசாரும் வன்மையைக்கண்டு மனம் பொறாதவனாய் அவன் மீது படையெடுத்துத் தன்னுடைய வன்மை, தன்னுடைய படைவன்மை என்னும் இவற்றைத் துணைக்கொண்டு அவனையும், அவனுடைய சேனைகளையும், அவனுடைய மந்திரிகளையும் வென்று அவனுடைய கோட்டையையும் பிடித்துக் களிப்புடன் இருக்குங்காலத்தில்.

அப்போது சேத்மராஜன் அரசினை யாரும்போது மெய்ப்பான மேற்சுவாசம் வெய்யகண் செருகிப்போகும் தப்பாம லள்ளெடுத்துச் சீரமுங் குளிர்ந்துபோகும் ஒப்பாது குரட்டைவாங்கும் உயிரது நீங்குந்தானே.

(க-ரை) இச்செய்யுள் ஐய அரசனது நிய அரசாட்சியின் பெருமையைக் கூறுகின்றது.

(சொ-ரை) அப்போது-அவ்வாறான காலத்தில், சேத்மராஜன்-ஐய அரசனானவன், அரசினை ஆளும்போது-அரசாட்சி செய்யவேண்டியவனாய் அரசு புரியுங்காலத்தில், மெய்ப்பு ஆன-உண்மையான, மேல் சுவாசம்-மேல் மூச்சம், வெய்யகண்-கொடுமையாய் வெருண்டு பார்த்தலும், செருகிப்போகும்-அக்கண்கள் உள்ளருக்கு இழுத்தலுமாகும், தப்பாமல்-ஒழியாமல், அள் எடுத்து-மார்பைத் தூக்கித் தூக்கிப்போட்டு, சீரமும்-உடம்பும், குளிர்ந்துபோகும்-சில்லிடும், ஒப்பாது - எவர்க்கும் உள்ளம் விரும்பாதபடி (சகிக்காதபடி) குரட்டை வாங்கும்-கப ஒலி கேட்கும், உயிர்-உயிரானது, நீங்கும்-போய்விடும். எ-று.

(பொ-ரை) இவ்வாறு நிகழ்ந்த பின்னர் ஐய அரசனுடைய ஆட்சியில், மேற்சுவாசம், கண்செருகல், அள்ளெடுத்தெடுத்துப் போடல், உடல் குளிரல், ஈளை ஒலிகேட்டல், உயிர் உடலைவிட்டு நீங்கல் என்னும் இவைகள் உண்டாவனவாகும்.

முற்றிற்று.

முத்து

Dr. R. தியாகராஜன், L.I.M.

(54ம் பக்கத்தொடர்ச்சி)

பற்பம் செய்முறையும் அளவும்:—ஒரு பலம் சுத்தித்தமுத்துப் பொடிகளுக்குக் கீழ்ப்பட்டியில் கண்ட சாறுகளை முறைப்படி விட்ட ரைத்து, உலர்த்திப் புடமிடவும். ஒவ்வொரு நாளும் புதியசாற்றையே உபயோகிக்க வேண்டும். பில்லைகளைப் பனியிலும் வெய்யிலிலும் வைத்து உலர்த்தவேண்டும்.

சாற்றின் பெயர்	அளவு பலம்	அரைப்பு நாள்	உலர்த்தும்நாள் வில்லை	புடம் கவசம்	புடம் வரட்டி.
வெள்ளைச்சாறுவேளைச்					
சமூலச்சாறு	5	5	4	1	9
எருக்குச் சமூலச்சாறு	5	5	4	1	8
அத்தியலைச்சாறு	5	5	4	1	7
மருதம்பட்டைச்சாறு	5	5	4	1	6

இப்பற்பத்தின் அளவு:—அவரைக்கொட்டையை ஆறு கூறுக்கி முதற்கூறு உத்தமமென்றும், இரண்டாவது மத்திமமென்றும், மூன்றாவது அதமமென்றும், நான்காவது அதமாதமமென்றும், ஐந்தாவது ஒருபுடைத் துணிபென்றும், ஆறாவது முழுத்துணிபென்றும் பிரித்துக்கொள்க.

இந்த மவுத்திக பற்பத்தின் பெருமையை ஆராய்ந்து பார்க்குங் கால் மாதேவபலம் என்று சொல்லப்படுகின்ற சூதபற்பத்திற்குச் சமானமாகச் சொல்லப்படுவதினால் அதிக பலம் வாய்ந்ததெனக் கொள்க. இகற்கு மேற்கோள்,

“மவுத்திக மிரதமிரண்டுமொன்றஃதென மவுத்திக மீசனை நிகர்க்கும் நவிறறிய பருப்ப மகிமையை மகிமை நாடுமெப் பிணியையு ரலிக்கு மிவற்றினையாயுள் வேதிய ரறிவதென்னினிய முதமேயாகும் நிவப்புட னவிழ்த மத்திரத் தலைமை நேருமிப் படியினின் மாதோ.”

(மாபுராணம்)

“தரள மிரதந் தனக்கிணை யாகுங்
கரள வுணவினர் கண்ணை யொத்திடும்
பொருளி தறிந்தோர் புலவர் நற்பண்டித
வரன்முறை கண்டே வழத்து முலகமே.”

முத்துப் பற்பத்தின் துணைமருந்துகளும் தீரும் நோய்களும்

கள்ளிச் சமூலச்சாற்றில்:—வாத நோய்களும், அடைப்பற்றி வரப்பட்ட பிடிப்பு, உளைப்பு, நீர்க்கோவை போன்று வயிற்றில் கட்டிக்கொண்டு வலித்தலும்;

குளிர்ந்த நீரில்:—பித்தமும் அதைப்பற்றி வரப்பட்ட குன்மம், சத்தி, விக்கல், பெரும்பாடு, வல்லை, மகோதரம், பாரிசவாதத் தொடர்ச்சி, வெப்ப வாயு, மேகக்குட்டமும்;

பசுவின் தயிரில்:—கபமும் அது முதலாக வரப்பட்ட மந்தத்தை அனுசரித்து வரும் நீர்க்கோவை, பாரிசான்னி, பதினெண் குட்டத்திலே பேதமான ராசப்பரு, பருக்கட்டியும்;

பசுவின் நெய்யில்:—உன்மத்தானிலம், பித்தவாதப்பெரு வயிறு, பித்த மூலப்பிணி, மயக்கப்பாண்டு, நீரிழிவு, சேத்மசுரம், பிரமியமும்;

பசுவின் பாலில்:—அம்மை, இரத்த நீரிழிவு, உற்பாத அதிசாரம், உற்பாத சத்தி, வெப்பானிலமும்;

பனங்கள்ளில்:—சொரி, சிரங்கு, பொருமல், தேமல், பசப்பு, விடபாண்டுவும்;

வேநீரில்:—எலும்பைப்பற்றி யெரித்து ஒடுக்குவதான அத்தி வெம்மை, மேற்படி வியாதியைப்பற்றி வரப்பட்ட அத்திபோதரச் சிலந்தி, எலும்புருக்கிப்பரு, பெரும்பாடு, முகப்பருக்கட்டி, வாய்ப்பூட்டுச்சன்னிப்பரு, விழியிமைப்பிணி, மேகவெட்டை, அதிசாரமும்;

தேனில்:—நீரருகல், மாரகச்சோணிதானல வாதம், ஊர்த்த சுவாச பந்தம், விக்கல், வயிற்றுச் செருகல், நீர்க்கட்டுப் பொருமல், நீரொழுகுச் சோபை, நீர் எரிச்சல், நீர்ப்பினசம், ஆசனரூடி, மதுமேகப் பல்லைப்பிணி, யோனிப்புற்று, லிங்கப்புண், ரோமக்கிரந்திப்புண் ஊம்;

திராட்சைப்பழரசத்தில்:—சாத்திய அசாத்திய அண்டவாதம், வீக்கம், பாரிசவலியும்;

கம்மாறு வெற்றிலை ரசத்தில்:—இருமல், தாசமும்;

பசுவின் வெண்ணெயில்:—மகாவாதப் பிணிப்பொருமலும்;

சர்க்கரையில்:—வாத, பித்த, கப அரந்தையினால் வரப்பட்ட சொரி, சிரங்கு, கரப்பான், செவ்வாப்பு, சிலந்தியும்;

பன்னீரில்:—பித்த சன்னிபாத நோயும், அதைச்சேர்ந்து வரப்பட்ட நேத்திரப்படலிகை, நேத்திரவாயு, பாரிசாந்தகாரப்பிணி, மாலைக்கண், மறைவுப்பிணி, பித்தகுன்மம், வாதகுன்மமும் தீரும்.

வேறு

விடவாத சுரத்திற்கு இளநீரிலும், பித்தவிட சுரத்திற்கு சுர வெங்காயச்சாற்றிலும், கபவிட சுரத்திற்கு அறுகங்கட்டைச் சாற்றிலும், திரிகோட மோசச்சன்னிக்கு ஆதண்டைச் சமூல ரசத்திலும்,

மற்றும் மேற்படி நோய்கள் நான்கும் சுரமில்லாமல் வந்தால் குளிர்ந்த நீரிலும் அனுபானத்தைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்பதாம். இதனைக் கீழ்க்கண்ட செய்யுளால் அறிக.

“ முப்பிணி வருக்கமுதன் முப்பிணி முயக்க
முப்புடை யறப்பொதுவு முப்பிணி யொழித்த
வெப்பது முனிட்டசனி விப்பது புணற்கே
யிப்புளி யிட்டதவ ரெவர்க்கு மிது துப்பே.”

(மா புராணம்)

நிற்க, முத்துப்பற்பத்தைக் களவு, மோகை, நகை, தாகை எனும் விரணங்களுக்கு உபயோகிக்கின்ற முறையினைக் கீழ்க்கூறுவாம்.

வாதக்களவு:—பாதத்தில் விரணங்கண்டு- திமிருண்டாய் அக்கினி மந்தப்படு மிதற்கனுபானம் குளிர்ந்த நீர்.

பித்தக்களவு:—பல்லடியில் அதிக விரணங்கண்டு வந்தி, அதிபசி தாகமுண்டா மிதற் கனுபானம் களாச்சமூலச்சாறு.

கபக்களவு:—மூக்குத்தண்டில் விரணங்கண்டு வெகு உபத்திரவத்தைக்கொடுத்துப்பசியும் அக்கினி மந்தமும் மாறி மாறி வருகின்ற தற்கு மூங்கில் கிழங்குச்சாறு.

வாதமோகை:—கண்டத்தில் விரணங்கண்டு வாயிலரோசகமான உமிழ் நீரைப்பெருக்கு மிதற்கு விளாமரச் சமூலச்சாறு.

பித்தமோகை:—நெற்றியில் விரணங்கண்டு சதா எரிச்சலையும் பசி தாகத்தையு முண்டுபண்ணு மிதற்கு முந்திரிகைப்பழச்சாறு.

கபமோகை:—முழுங்காலில் விரணங்கண்டு வலியுடன் பசிதாகமில்லாதிருக்கு மிதற்கு நாணற் கற்கண்டுப்பொடி.

வாதநகை:—இடுப்பைச்சுற்றிலும் வட்டமான விரணங்கண்டு திமிருடன் பசியில்லாமலிருக்கு மிதற்கு வாழைச்சமூலச்சாறு.

பித்த நகை:—கையிலே விரலடிக்கு விரலடி விரணங்கண்டு தோலுரிந்து எரிச்சலும் நமைச்சலு மிருந்து அதிக பசியும் மயக்கமும் இருக்கு மிதற்குச் சம்பு நாவற் பழச்சாறு.

கப நகை:—அடி வயிற்றில் விரணங்கண்டு அதிக நீரேற்றத்துடன் பசி தாகமில்லாமல் வெள்ளைப்பூண்டு வாசனையுடன் ஏப்பமுண்டாகு மிதற்குப் பசுவின் தூர்.

வாத தாகை:—முதுகில் விரணங்கண்டு அதிக நோயின்றி மார்பின் பள்ளத்தில் நெறிகட்டிப் பசிதாகமில்லாமல் அக்குளில் நோயை உண்டாக்கு மிதற்குப் புளித்த காடி.

பித்த தாகை:—அரையில் விரணங்கண்டு வெடித்துச் சிலைநீரும் இரத்தமும் சதா வடிந்து பசியில்லாதிருக்கு மிதற்குக் கள் அல்லது சாராயம்.

கப தாகை:—பிஜத்தில் விரணங்கண்டு சீயும், சிலைநீரும் வடிந்து பக்குக்கட்டிச் சதா நோய் உண்டாகி வயிறு வீங்கி, பசி தாகம், நித்திரை இல்லாதிருக்கு மிகற்கனுபானம் வெந்நீர்.

குறிப்பு:—எவ்வனுபானத்தில் நோய்க்கு உள்ளாக்குக் கொடுக்கப்படுகின்றதோ அதையே அவ்விரணத்திற்கு மேலுக்கும் பூச வேண்டும்.

இவற்றைக் கீழ்க்கண்ட செய்யுட்களாலறிக.

“முன்னிசைத்த வளியாதி மூனினை
முகப்பிலான பனிரெண்டு நோய்
பன்னிரு பொருண்மை யானுபானளிசி
பண்ண வேயல்தண்ணுமே
யன்னுநற் பெயரை யண்ணலானநலி
யேத மோ துநலி யாதலோ
யன்னவற்க முறையுன்னு நற்குறியை
யாயுள் வேதயர்க ளாய்வரே.” (மா புராணம்)

“ஆறிரு நோய்முத லாதி வளிக்கனே
வேறிலை மந்திர மேதரு பற்பமே
நூறுறு வயதுக்கு நோக்கிய மேற்பொருள்
கூறிய நிலத்திலக் கோமுதலானதே.” (திருமுலர்)

முத்துப்பற்பம் (வேறு)

ஆணி முத்து பலம் ஒன்றிற்கு இரண்டு பலம் நொச்சியிலைச் சாறுவிட்டு இரண்டு நாள் ஊறவைத்துப் பிறகு இருநாளரைத்து மெல்லிய பில்லைகளாக்கி இருநாளூலர்த்தி நாற்பது வரட்டியில் புடமிட்டெடுத்து நிலப்பனைக் கிழங்குச்சாற்றாலும் முன்போலவே யொரு புடமிட்டெடுக்கப் பற்பமாம்.

துணைமருந்தும் தீரும் நோய்களும்:—நீரில் கொள்ள மாலைக்கண் ரோகமும், பசுவின் பாலில் பித்த தோடத்தினால் உண்டாம் வெப்பமும், நிலத்துளசிச் சாற்றில் (கஞ்சாங்கோரை) வலியும், நிர்விடத்தில் நித்திரையில் உண்டாம் மருட்சியும், நில விளாச்சாற்றில் பித்த வெட்டையும், நொச்சிச்சாற்றில் வாயுவும், தேவதாருக் குடிநீரில் வாத ரோகமும், வில்வவிளைச்சாற்றில் அதிசாரமும், ஆட்டுத்தயிரில் மேல் நோக்கிய வாயுவும், கரும்புச்சாற்றில் பிடிப்பு வாதமும், சர்க்கரையில் வார்தியும், நெய்யில் சேவேறி யிருக்கின்ற வெட்டையும், வெண்ணெயில் மூலமும் நீங்கும் என்ப.

வேறு

சுத்தித்த முத்திற்கு வெண் கடுகிலை ரசம் விட்டு முறைப்படி மூன்று நாளரைத்துப் புடமிட்டெடுக்கப் பற்பமாம். இப்பற்பத்தினால் தேமல், சலபந்தம், மேகப்பிணிகள் நீங்கும்.

வேறு

ஆயுள் வேத வைத்தியர்கள் முத்திற்குப் பசுவின் பால் விட்டரைத்துச் சிறுபிள்ளைகள் செய்துலர்த்தி அகலிலிட்டுமண் சிலை செய்துலகு புடம் மூன்றிட்டு, பலம், காலம், தோடத்திற்குத் தகுந்தவாறு உபயோகிக்கின்றனர். அளவு: கால்முதல் ஒரு குன்றிவரை.

வேறு

முத்தைக் கல்வத்திலிட்டுப் பன்னீர் விட்டு எட்டு நாளரைத்து உலர்த்தி யெடுத்துக்கொள்வதே யூனனி முறை.

முத்துச் சுண்ணம்

சுத்தித்த முத்தைச் சாரணை வேரினால் செய்த குப்பியில் வைத்துப் புடமிட்டெடுக்கச் சுண்ணமாம்.

துணைமருந்தும் தீரும் நோய்களும்:—நீரில் கொடுக்க வாதரோகமும், நெய்யில் வெப்பமும், மோரில் பித்த ரோகமும் நீங்கு மென்ப.

வேறு

சுத்தித்த முத்திற்கு மூன்று பங்கு நிலக்கடம்புச் சாறுவிட்டு மூன்று நாளரைத்து வில்லை செய்துலர்த்திச் சில்லிட்டுச் சிலைசெய்து புடமிட்டெடுக்கச் சுண்ணமாம்.

துணை மருந்தும் தீரும் நோய்களும்:—இச்சுண்ணத்தை வெற்றிலையில் சுண்ணாம்புக்குப் பதிலாகத் தடவித் தாம்பூலம் தரித்து வந்தால் பல்ஸிறுகிப் பித்த கபதோடம் நீங்கி, காச சுவாச சூயம், அக்கினி மந்தம், விக்கல், அருசி முதலிய நோய்கள் நீங்கி உடல் உரமாகிக் காயசித்தி உண்டாம்.

மேற்படி முத்துச்சுண்ணத்தின் பெருமையைக் கீழ்க்கண்ட செய்யுளால் உணர்க.

“சுண்ணமா முத்துநீற்றை வெற்றிலை தன்னிற்சூசி
அன்னமே தாம்பூலத்தை அருந்திட வதிகமாகும்
முன்னமே பல்ஸிறுக்குள் சிலேதம் முழுதந்தீரும்
வன்னமார் தேகத்துக்கு வாய்த்திடுஞ் சுண்ணமாமே.”

(அக. பூ. சூத்-205)

முத்துச்செந்துரம்

ஒரு பலம் சுத்தித்த முத்திற்கு முல்லைச்சாறு, மருக்கொழுந்துச் சாறு, கோவைச்சாறு இவைகளைப் பற்பத்திற்குக் கூறிய வளவின்படி விட்டரைத்துலர்த்திப் புடமிட்டெடுக்கச் செந்துரமாம்.

துணைமருந்து

தீரும் நோய்

நீர்

—

சூயம்

சர்க்கரை

—

சூலை

நெய்

—

மேகம்

வேலம்பட்டைச்சாறு	—	ஆரோசகம்
பனைவெல்லம்	—	சர்வசன்னி
முலைப்பால்	—	பித்தசுரம்
வெண்ணெய்	—	மத்தசுரம்
தாமரைக்கிழங்கின் சாறு	—	வெள்ளோக்காளவிக்கல்
மலைப்பச்சைச்சாறு	—	உட்டண விகாரம்
மோர்	—	மகோதரம்
பால்	—	பிரமை

முற்றிற்று.

ஒப்பு நோக்கு

முட மயிரும்-டிரிக்கி யாசுகம்

முடமயிர்

கனத்திமை தடித்துக் கண்ணும் கவிழ்ந்திடும் பார்வை யாகும் சினத்துடன் மயிருங் குத்தி தினவும்நீர்ப் பீளை சேரும் இனத்துடன் பூவுங் காணும் இமையினில் மயிரும் நானறு முளைத்திடு மாசந் தோறும் முடமயி ரேன்ன லாமே.

(பொ-ள்) கண்ணிமைகள் தடித்து உட் பக்கம் சுருண்டிருப்ப தால் கவிழ்ந்த பார்வையாக இருக்கும். இமையிலுள்ள மயிர்கள் வளைந்து கண்ணில் குத்துவதினால் தினவும், சிவப்பும், நீர்ப்பீளை வாடிதலும், கருவிழியில் பூவும் அடிக்கடி உண்டாம். பிரதி மாதமும் இமை மயிர்களுதிர்ந்து வளைவாகவே முளைக்கும்.

(அ-நயன விதி)

TRICHIASIS

Trichiasis is the condition of distortion of the cilia, so that they are directed backwards and rub against the cornea. A few only of the lashes may be affected, or the condition may be due to entropion, involving the whole margin of the lid. The symptoms are those of a foreign body continually present in the eye-irritation, pain, conjunctival congestion, reflex blepharospasm, lacrymation. Superficial opacities and vascularisation of the cornea are produced, recurrent ulcers of the cornea are not infrequently due to this cause.

"Diseases of the Eye by Parsons," (Page 602.)